

Пише: Бојан Панаотовић
уторак, 23 април 2013 22:01

Убрзо након обзнањивања чињенице да је у Бриселу постигнут договор у троуглу Ештон - Тачи - Дачић/Вучић, у већем делу домаће јавности приметна је једна врста повишеног степена оптимизма, па донекле и еуфоричности када је реч о нашим европским перспективама и везано са тим стандардом грађана, новим радним местима, економском снагом земље etc. Ипак, посао и кључни задатак друштвених актера је да грађанима, јавности, бирачима, младим нараштајима покушају да предоче све релевантне чињенице везане за укупне социјално-политичке перспективе заједнице са што мање срџбе, пристрасности и идеолошких обланди! Управо отуда је намера овог текста, не оспоравајући ни у једном тренутку оним снагама које сматрају да је за Србију излаз из агоније у којој се налази - улазак у ЕУ, да опомене и подсети читаоце на неке необично важне чињенице које се тичу много пута поновљене једначине да је окончање евроинтеграционих процеса престанак свих мука Србије.

Безмало да је смешно и беспредметно подсећати читаоце на очајне друштвено-економске прилике у Румунији и Бугарској, много година након њиховог приступања ЕУ, на економски самртни ропач некада славне и моћне Грчке, на скандалозан покушај власти Кипра да уведе енорман порез на штедњу грађанима или на очајничку борбу Шпаније, Италије и Португала да избегну потпуни банкрот и такозвани грчки сценарио!

Чему нас уче примери из суседства - неколико аргумената против ЕУ-форије

Пише: Бојан Панаотовић
уторак, 23 април 2013 22:01

